

Erwin: 'Kim' Een reis voorbij de horizon van het leven. Uitgeverij Lecturium, Zoetermeer 2017. ISBN 9789048441099 Zie ook: www.lecturium.nl (Ziekte van Kahler/ Multipel Myeloom/ Beenmergkanker/ Kanker/ Stamceltransplantatie/Emoties/ Rouw/ Levens einde/ Informatief/ Alternatief/PO/ED) Het boek is te bestellen via erwin@kimsreis.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

'Ik probeer betekenis te vinden voor de strijd om dat bestaan, voor en na de dood. Ik probeer om te gaan met de leegte die ik in mijzelf vind en de behoefte om dat gat gevuld te krijgen. En het belangrijkste voor mijzelf is misschien wel mijn ervaring dat je als mens een relatie kunt voortzetten voorbij de dood, vanuit verschillende dimensies die enerzijds gescheiden zijn, maar waar anderzijds een vorm van uitwisseling mogelijk is, zoals tussen de werelden boven en onder het ijs (pag. 114).' (Citaat van pagina 16)

Boek van 236 pagina's in vier delen, gebaseerd op e-mails naar vrienden en familie. Erwin schrijft over de periode waarin bij zijn vrouw Kim de ziekte van Kahler werd geconstateerd, zij daarvoor behandeld werd, onder andere met stamcel transplantatie en chemo, en uiteindelijk, ondanks goede vooruitzichten stierf. Hij licht de gang door de zorg toe, hoe Kim en hij met de ziekte omgingen, welke reacties er vanuit de omgeving waren, wat hen hielp en niet hielp. Erwin staat stil bij de begrafenis en de periode daarna, waarin hij een nieuw evenwicht zoekt en weet te vinden. In deel drie levert hij tenslotte een aantal inzichten, zijn kompas, die hem daarbij behulpzaam zijn geweest. Met een voorwoord van Mariska Scheuer, chirurg-oncoloog en dorpsgenoot van de auteur.

'Mijn verhaal is live geschreven, terwijl het gebeurde. Het is als een dagboek en bestaat uit een serie e-mails aan vrienden en familie over wat er gebeurt, hoe het met ons gaat en hoe we ons er doorheen proberen te slaan. Na het overlijden van mijn vrouw wordt het meer en meer een beschrijving van de reis die ik ga om het beeld van mijn leven opnieuw vorm te geven.' (Pag. 13)

Over de schrijver:

Erwin was 26 jaar de partner van Kim en 22 jaar met haar getrouwd, voordat zij stierf en (stief) vader van haar zoon Vin en dochter Viv in het boek, en opa. Kim zelf werkte o.a. bij slachtofferhulp. Erwin studeerde biologie, werkte in diverse banen en in een eigen bedrijf. Levenservaring had hij voor Kim's dood al: 'Na 22 jaren huwelijk, diverse carrièrestappen, een aantal verhuizingen, de kinderen lang en breed zelfstandig en al jaren mijn eigen bedrijf, was ik tot op zekere hoogte door het leven gepokt en gemazeld.' (Pag.20)

Korte beschrijving:

Beschreven wordt in deel één welke behandelingen Kim krijgt, stamceltherapie en chemo, medische fouten en treffers, hoe de gang door de zorg ging, beleving van deze periode, effect van de behandelingen, zowel op lichaam als op geest, steun uit de omgeving. Hoewel de ziekte niet te genezen is, waren de vooruitzichten dat Kim nog wel lang zou kunnen leven met de ziekte van Kahler, als een chronische ziekte. Ze waren dus ook bezig met herstel: maakten o.a. plannen voor de kleinzoon die in aantocht was. Maar het herstel kwam niet: er waren metastasen, behandelingen deden

niet wat ze moesten doen en Kim stierf op 3 april 2012.

In deel twee gaat Erwin in op zijn rouwproces met ervaringen en bespiegelingen over hoe er gerouwd wordt. Steeds meer wordt voor hem duidelijk dat verschillende gevoelens van liefde, verbondenheid over sterfelijkheid heen reikt.

In deel drie bespreekt hij zijn levensvisie en wijdt uit over de samenleving waarin we leven, gaat in op onderwerpen als magnetisme, karma, elektrisch versus magnetisch leven. Maar ook onderwerpen als schaamte, angst, boosheid, gelukkig zijn komen aan bod. Hij schrijft hier over *'een beperkt aantal onderwerpen uitvoeriger, op een manier die illustreert hoe ik zelf belangrijke invloeden als rouw, kwetsbaarheid of angst, beter heb leren begrijpen en ervaren, opdat een proces van heling en herstel kon plaatsvinden. (...) Percepties komen vaak voort uit connectie, resonantie, afstemming op een universele intelligentie die beschikbaar is vanuit een andere dimensie. Het is daarom dat dit deel begint met een hoofdstuk over de ongeziene wereld, gevolgd door een stuk over het elektrische en magnetische leven van de mens.'*

Uiteindelijk weet hij dat hij voor een grote uitdaging staat: met Kim samenleven in verschillende dimensies.

Wat viel op:

-Dat het boek niet te koop is:

'De enige manier om het te verkrijgen is om het te krijgen. In eerste instantie ontvangt een aantal mensen dit boek direct van mij, omdat ze een bijzondere rol hebben gespeeld in de reis die wij hebben moeten gaan, of omdat zij misschien baat hebben bij de inzichten die deze reis heeft opgeleverd, of omdat zij zich juist inzetten voor het belang van mensen die het moeilijk hebben en voor wie dit boek misschien tot nut kan zijn, bijvoorbeeld patiëntenverenigingen, steunpunten voor rouwverwerking etc. (...) Want dit boek is niet bedoeld voor de boekenkast. En als je dat [het aan een ander doorgeeft red.] doet, wil je die ander misschien laten weten dat jouw geschenk voortkomt uit de wens om hem/haar te ondersteunen, dat je wilt dat het die ander weer goed gaat en dat je hem/haar misschien ook op andere manieren wilt helpen, als je zou weten hoe. Want ondersteuning door medemensen is het belangrijkste dat er is voor iedereen die het moeilijk heeft ... en hebben we dat niet allemaal op zijn tijd?!' (pag. 216)

-Wat Erwin in het proloog zegt over zijn kompas en hoe hem dat geholpen heeft:

'Zoals de vier seizoenen de energie over de aarde laten circuleren en het leven mogelijk maken, zo pompt het hart energie (bloed) via vier compartimenten door ons lichaam. En evenals de aarde kent het leven zelf een lente, een zomer, een herfst en een winter. Aldus in harmonie met een patroon dat groter is dan wijzelf, kan een mens een levenskompas ontwikkelen dat hem/haar in staat stelt om (opnieuw) waarden te vinden, eerst om zich heen, maar uiteindelijk in het eigen leven. Of en hoe we dat doen hangt, zoals altijd, af van onze visie hoe ons leven eruit kan zien, of we de wilskracht hebben om ons eigen beeld te maken en geen kopie van wat we om ons heen zien en of we het doorzettingsvermogen hebben om door te gaan met de schepping van onszelf, ook wanneer het tegenzit ... daar verandert een traumatische ervaring niets aan.' (pag. 14).

- De vele eigen inzichten en percepties o.a. op liefde, intimiteit, delen van smart, rouw. Hoe deze inzichten leiden tot een eigen visie op het leven, de kern van het zijn en

wetmatigheden daarbinnen.

-De opdracht die het boek ook geeft aan jonge artsen (zie citaat extra), om verder te kijken dan alleen naar de patiënt in de spreekkamer, de behandeling van iemand voor een ziekte: leven mét gaat verder.

-De beschreven medische fouten, maar ook goede bejegening van zorgverleners.

-De dankbaarheid voor alle steun die Kim en Erwin haalden uit brieven, mails kaarten en vrienden, omgeving en ook hulpverleners.

Citaten:

Pag.14: 'Voor de lezer is het belangrijkste element daarom niet het verhaal zelf, maar het kompas dat ik gebruik om mijn weg te vinden. Dat kompas is onpersoonlijk en kan door iedereen worden aangewend om de koers van het eigen leven (opnieuw) uit te zetten. Daarom deel ik aan het einde van dit boek, in deel III, een aantal inzichten die cruciaal voor mij zijn geweest bij het ontwikkelen van mijn kompas. Ik heb ze gebruikt om in tijden van nood voor mijzelf een richting te vinden om verder te gaan en het leven wederom te leven in plaats van het 'uit te zitten.'

Pag.16: 'De verhalen begeleiden mijn vrouw voorbij haar dood en worden voor mijzelf een manier om houvast te vinden in het leven na haar overlijden. Want na de dood moeten zowel de overledenen als de overlevenden een weg zien te vinden in hun nieuwe bestaan.'

Pag.27: '1 februari 2011

'Wij leidden een leven van licht, maar ineens viel de duisternis in.

Gelukkig zijn er ook sterren van hoop aan het firmament.

Het gezegde 'Hoop doet leven' heeft voor ons op dit moment een nieuwe betekenis gekregen.'

Pag.37: 'Toen ik die bewuste medicijnen ging halen, bleek de dosering niet te kloppen (etiket op potje niet in overeenstemming met voorschriften), het voorgeschreven tijdstip van inname was niet logisch en zo waren er nog een paar onbegrijpelijke fouten. Met deze kennis over menselijke feilbaarheid heb ik mij de afgelopen week als een terriër gestort op het handhaven van de juiste medicatie 's ochtends en 's avonds.'

Pag.48-49: 'Mentaal en spiritueel is het een beleving om de bijdragen te ontvangen waarin zoveel vrienden met ons delen wat hen helpt om, op momenten dat je de kracht even niet in jezelf kunt vinden, weer houvast te krijgen en jezelf opnieuw te verbinden met datgene waar je in gelooft. Het is een feest en een verrukking om te lezen en te luisteren naar de bronnen van inspiratie van iedereen die deelneemt aan de 'goede tijden, slechte tijden' van het leven.'

Pag.65: 'En aangezien deze ziekte volgens de artsen niet te genezen is, zullen angst en onzekerheid voortaan onze metgezellen zijn. Maar zij horen thuis op de achterbank: soms moeten we ze aandacht geven en luisteren naar wat zij ingeven, maar te allen tijde moeten we verhoeden dat zij de besturing van ons leven overnemen. Wij kiezen ervoor dat geloof, hoop en vertrouwen de programmering zijn waarmee ons leven

navigeert. En dat gaat inmiddels weer goed.’

Pag.79: ‘Liefde is onder meer de reden om dit schrijven te beginnen over onze kleinzoon en niet over ziekte en bedreigingen.’

Pag.95: ‘Onze levens zijn nu niet meer verbonden maar verstrengeld. En het is om die reden dat de dreigende scheiding aanvoelt als een scheuring.’

Pag.108: ‘Iedere dag voel ik meer van de rijkdom die Kim vertegenwoordigde. Door mijn eigen familiariteit heb ik een deel van die grootsheid gemist of in ieder geval onvoldoende herkend. De afgelopen anderhalf jaar heb ik echter veel bekende en minder bekende mensen ontmoet die Kim kwamen opzoeken en heb ik gezien en gevoeld wat zij allemaal betekende voor zoveel verschillende personen.’

Pag.110: ‘Laat het gezegde je niets wijs maken. Het is niet waar, smart kun je niet delen, je kunt hooguit verdriet hebben in het bijzijn van anderen. (...) Smart kun je niet delen, maar liefde kun je vermenigvuldigen.’

Pag.142: ‘Want in die eenwording is onze liefde één liefde geworden en samengesmolten met een universele liefde, die groter is dan de liefde tussen mensen: de liefde van al wat is voor al het andere dat is. Het is in die wederkerigheid van ervaringen dat ik geloof dat mijn ontwikkeling na Kims overlijden gelijkstaat aan een soort metamorfose, een sterven van de oude ‘ik’ (steel) om er een nieuwe voor terug te krijgen (roos) ... zoals Kim nu ook een ander leven heeft teruggekregen. Het is daarom dat ik aan Kim denk en haar ervaar als mijn *eternal beloved*, want onze liefde strekt zich uit voorbij de grenzen van dit leven.’

Pag. 166: ‘De kern van ons bestaan, die bekend staat onder verschillende benamingen als geest, ziel, karma, spirituele entiteit en meer, behoort tot de fijnstoffelijke wereld van energieën en essenties. Het is vanuit die kern van onszelf dat we niet alleen anderen en de wereld om ons heen kunnen begrijpen, maar dat we ook andere werelden, andere dimensies kunnen ervaren. Het is vanuit dat leven van mijzelf dat ik geleerd heb om het contact met Kim te onderhouden en hoe dat te doen.’

Extra:

Pag. 17: Mariska Scheuer uit de leeskring waar mijn vrouw aan deelnam, om het reisverslag uit te geven voor artsen: “Je verslagen hebben mij getroffen als zeer gepassioneerd, poëtisch, emotioneel en passend bij de rollercoaster waar je in zat. Heb je er wel eens over gedacht om je mails te bundelen en er iets mee te doen? Ik denk dat veel jonge dokters zouden kunnen leren over de ziekte van Kahler, maar ook wat behandelingen doen in de zin van verbeteren, maar ook weer ziek maken, opleven en toch weer de moed verliezen en dat alles uit het oogpunt van een zeer steunende partner.”